

נב א מ״י פ״א מהל'
נדריס הל' כ טו״ד
ק״ רד:
נג ב מ״י שס הל״ט:
נד ג מ״י שס הל״ט״ו:

גב ב מי' שם הלי"ט:
גד ג מי' שם הלט"ו:

ר"ן

בנימין חולין החולין כחולין בין שאובל לך ובין שלא אוכל לך מוסר.
 פשיטא דשרי ובשלא אוכל לך נמי דא"ל הא
 מה שאוכל לך לא יאה חולין הא חוקמין לה כר"מ דליה מכלל
 לאו אהה שומעין: וכן נחלין שאובל לך אסור. כד היא הגרסא

לפרש' למד' ללחולין הכא דלא חולין קאמר כי היכי ללחול נדרים.
 וידי' חתמה אפילו הכי היכי מני חילי' והא' נריינין בדיני' לומר מכלל
 לא ללאו שומע הן דמש"ה אוקימנא לעיל בסמוך מתניתין דלא כר'
 ונחזי' לאו קושא' היא דה"מ במתניתין דמסיק' דשאלו לך אכל
 דמיא דמסיק' לא אוכל לך אסור שמעמ' ואפילו לרי' מארי. הכי
 שפירושא דשמעתא למאן דגרים לחולין צו"ו. ולמאן דגרים ליה בלא
 צו"ו אתי שפיר טפי דהכי פריך דכי היכי דאמרין לקרבן יהא הכי
 נמי נימא לחלין יהא דהיינו חלות מודה והכי גרסינן הכא נמי
 נימא לחלין יהא לפיכך וכו': רב אשי אמר הא דאמר לחולין
 דאמר לא לחולין וכו'. כלומר כולה צריכתא רבי מאיר והיא דקטני
 כיפא לחולין לא אוכל לך מותר מיירי דלמחר לחולין שצ"ה חתם
 להלמ"ד הילכך ליכא למימר לא חולין קאמר מאי אמרת חולין יהא
 ממה שלא אוכל הא מה שאוכל יהא קרבן לית ליה לרי' מאיר מכלל
 דאמר חתם שומע הן. הא דאמר לחולין כלומר בפסח הלמ"ד ונחזי'
 דאמר רב אשי הא דאמר לאו דוקא דלא חזי' צריכתא היא אלא
 דהיינו הא דבעית למסגר ומדמי' לך להך דלקרבן לא אוכל לך
 קושטא קאמרת מה שאלמר לחולין בלמ"ד פסחה. ה"פ למאן דגרים
 ולמאן דגרים צו"ו. ולמאן דגרים בלא צו"ו רב אשי הכי מתרך דכי אמר
 לחולין שצ"ה מתסר דהיינו חלות מודה יהא לפיכך לא אוכל לך
 דרומיא דלקרבן לא אוכל לך דאמר רבי מאיר דההיא נמי בלמ"ד
 שצ"ה בציית דהיינו אף אכל כי קאמר בלמ"ד פסחה לא חולין קאמר
 שסבר משמעות' לשונו ויהא אף אפסר לפרש' צנינו אסור חילי' שריא ד

[illegible]

רעז"י

בין שאוכל לך בין שלא אוכל לך. בין שאמר חוילין שאוכל לך או
 לך דהיינו ודאי מותר ובין שאמר חוילין שלא אוכל
 שלא אוכל לך דמשמע חוילין מה שלא אוכל לך אבל
 לא ^(ז) הוי חוילין אלא חבצן אפי' הכי מותר דלא

חולין בין שאוכל לך
תתן (6) לחולין שאוכל
וכל לך מותר רישא
ליה מכלל לאו אתה
לחולין לא אוכל לך
א אוכל לך ר' מאיר
לית ליה מכלל לאו
רבי אבא געשה
לך לא אוכל לך הכא
חולין ליהוי לפיכך לא
סבר לה כר' מאיר
דא סבר לה כותיה
לאו אתה שומע הין
בן רב אשי אמר הא
ממר - לא (6) לחולין
ן אלא כקרבן: טהור
סור: (7) (8) בעי רמי
ובחי שלמים לאחר
קאמרי בהדין לישראל
לא כן מדהית בשור
דהיתרא גביה ואמר
מתפס או בהיתרא
א שמע נותר ופיגול
והא

הן כלומר לא קרפן הוא מה שלא אוכל לך אבל מה שאוכל
 יהיו קרפן: ואמר ר' אבה נעשה באומר כו'. דפירוש מפרש
 שאינו רואה ליהנות ממנו ולא מכלל לאו אתה שומע הן הוא: כהא
 מימי. גבי לא לחולין לא אוכל לך אחמי מותר ליתרצה נמי ר' אבה
 הלא ה"ק לא לחולין ליהוי לפיכך לא אוכל לך כלומר מה שהתאם הוא
 הלאהאכליני משך לא לחולין הוי אלא לקרפן לפיכך לא אוכל לך: רוצה
 כהא. דבריימא דאמר לחולין לא אוכל לך מותר: סבר לה כווסיה
 כהא וכו' ופליג עליה כהא בקרפן. וכי היכי דאמר לא לחולין לא
 לאוכל לך מותר הכי נמי היכא דאמר לקרפן לא אוכל לך דלית ליה
 האי מירוצא דרבי אבה: הא דאמר לחולין. דאמר לחולין לא אוכל
 לך הוי מותר אע"ג דשמעט מה שאוכל הוי קרפן דלית ליה מכלל לאו
 דלא אהתאם שומע הן כדפרשישם לעיל. ולענין האי מירוצא דמתרצין לעיל
 גלא לחולין ליהוי וכו' הכי מילי היכא דאמר לא לחולין אבל לחולין לא
 שמעט לא לחולין: הרי עלי כבשר ושלמים וכו'. ר' דקדמך
 כבאי לישנא בהיתירא קא מתפסין ופשיטא דמותר דשלמים לאחר
 זריקת דמים מותרין אפילו לבעלים: כגון דמחין כשר חולין וכשר וזה
 שלמים. לאחר זריקת דמים: (ט) מי אמרין בעיקרו קא מספיק.
 בעיקר דבחי שלמים כמו שהיה לפני זריקת דמים שאסור: או. כדהשאת
 כמות שהיא עכשיו שהיא מותרת: אה שמע. דתמן נותר ופיגול ומשמע
 גמי כגון דמחין כשר היתירא ונותר ופיגול ואמר וכו' כזה:

מניית למימר לא יהא חלות תודה מה שלא אורכ הא מה שאורכ
ואיך לא חל תלפין בלמדי פסומה מי ביימא ומשמע לן דלא [תלפין]
מתני מומד דלא חלין קאמר גראה בעיני דמניעתא בלמדי ושב"א
לא דאמר תורת צבאי אע"ב דמסיים בה לישנא דהימורא דהיינו
ממסיים בלישנא דאיסורא; ודענין הלכה נקטינן כר' יהודה דהיינו ליה
(עין עה) דחתקין שמואל בגיטא דשבי מר אס ממי ואס לא ממי בתנאי
ד' תועין דקסביא לה כר"מ ופי' לא כפליה בתנאיא אחי למשריי עולמא
צ"ע. דכתיב (דברים יד) ודס וצחקי יספך והדר ובשכר תוכל; דממי: שיה
יקרו או מספיק: באיסורא מיהא קודם ויקרה דמי. ואכל דקשיא ליה
יה אחי לימסר דהא אסור לטמאס מחמת דדרו מו אקשי' והא איכא
יד רחוי היה שיהא אסור לכל דהוא הא אקשיא' ואסריא אכילי עולמא
ן לריס לאו משום דנרא הוא דאי הכי היה אסור לכל אללא איסורא
הוא

[illegible]

(א) ס"א לא חולין, (ב) [לקמן יג: טז.], (ג) [לקמן יג: שבעות לו.], (ד) [מזיר כב: ע"ש,] (ה) ס"א דהיינו שלא אוכל לך שרי,

(ה) גַּם הָאֵל לֹא־לֹמֵד שֶׁ
 חוֹרֵץ וְנִשְׁמָע: (ו) שֶׁ
 עֵינֵי רַמְיָהוּ עֵינֵי שָׁמַיִם
 דִּקְרָב כֶּן עֵי"צ: (ז) וְהָיָה
 שֶׁנֶּחֱמָה שְׁלֹמֹה מִלִּפְנֵי הָאֵל וְהָיָה
 הַיִּסְדָּה: (ח) רַמְיָהוּ הָיָה
 כֵּן שְׂאוֹר וְכֵן הָיָה שְׂאוֹר
 כֵּן הָאֵל חוֹרֵץ וְכֵן הָיָה
 אוֹכֵל כֵּן כִּפְלֵי־הַנֶּחֱמָה
 וְהָיָה וְהָיָה דְרִי' מִלִּפְנֵי
 וְכֵן אֵל הָאֵל חוֹרֵץ
 שְׂאוֹר: (ט) כֵּן הָיָה
 מִלִּפְנֵי הָאֵל: (י) בְּמִדָּה
 לֵאמֹר הָאֵל מִלִּפְנֵי הָאֵל
 שֹׁמֵעַ כֵּן וְכֵן לֹא־לֹמֵד
 חוֹרֵץ שֶׁנֶּחֱמָה אוֹכֵל כֵּן
 חוֹרֵץ שֶׁנֶּחֱמָה אוֹכֵל כֵּן
 שְׂאוֹר כֵּן שֶׁנֶּחֱמָה אוֹכֵל
 קִרְבֵּן שֹׁמֵעַ לֹא־לֹמֵד
 לֵאמֹר שֶׁנֶּחֱמָה: (יא) דִּה"ל
 חוֹרֵץ לֵאמֹר אוֹכֵל כֵּן חוֹרֵץ:
 (יב) דִּה"ל וְהָיָה כֵּן הָאֵל
 לִקְרֹב: (יג) חוֹרֵץ שֹׁמֵעַ כֵּן
 וְכֵן לֹמֵד: (יד) דִּה"ל כֵּן
 וְכֵן לֹמֵד הָאֵל וְכֵן לֹמֵד
 מִיָּד מֵאֵל מִלִּפְנֵי:

לחולין לא אוכל ל' מותר.
 ה"ג לא מוילן ל' אוכל ל' מותר ל' הבא
 מזה הכי קאמרי ל' הבא
 בו' ל' פרכא מוילתא
 ל' מוילתא מוילן לא אוכל
 ל' מותר, דלס ק' חסיד
 מעין לאוקומה ל' מחיל
 דחולין דלית איה מכלל ו'
 חסד שמוע ק' לא חתמין
 לדחולין לא מוילן הוא, דלא
 אוקומה מתמחיל דל' חסד
 מחיל שמוס איה טעמא
 דחולין (בבבס), דא' אש
 אבד' ר' פאלי טעמא
 טול' ר' מחיל היא זריביתא
 משפעתא דל' מוילן
 ל' אוכל ל' מותר דמי ר'
 מחיל ד' דפרכא דהיל' לא
 מוילן לא אוכל ל' ודי אמר
 נמתחין דלס' ר' מחיל
 קרן דפרכא דהיל' לא
 ענין חסד ל' אוכל ל' דהיטת
 ל' אוכל לא מוילן לא אוכל
 ל' חסד, דנשמע לא חסד
 מוילן לא קרן (ססס).

חולין החריבו בחור
 ב'ו' קמ'ל דלא אמרין
 מכלל דא אהל שומע ה'
 דשמע מחולין יסיה מה
 דלא שולל ק"ו אה מה
 שולל ק"ו יא ספקד:
 א' חולין שואב' ק"ו
 אסור' דשמע לא חולין
 ליהוי אהל קרנן מה
 דכ"מ' תלוי מפרש
 מרש' לטפס' לא אה פריך
 דשמע' אה' א' דמחולין
 לחולין שולל ק"ו חורטנא
 כ"ו יסיה' שמי אה חולין
 כ"ו קדמ' לא חולין
 כאלו אמר בדיק' קרנן
 יא' ומה מחולין כספ'
 קמי יד' אה אמרין לא
 חולין יסיהו אהל קרנן אה
 תשמע מכלל דלא אמרין
 לא חולין כ' יא אה מה
 במחולין חולין שולל אהל
 שומע הי' אה תשמע לא
 אה אב' חולין א' אה
 ינוקא לא חולין יסיהו פסח
 אה מוכח איה ליה שמי
 במש' חולין שולל אה
 ב' ד' פסחים י' אה
 יא' ומה' חורטנא ומה'
 כ' מה איה קרנן ומה':

